

[Miljøministeren]

er bragt til pressens kendskab både herhjemme og i udlandet, således at vores eksportmarkeder er blevet truet, har regeringen drøftet situationen og taget beslutningen den 13. marts om at fjerne depoterne.

Jeg mener, at det grundlag, der ligger bag regeringens beslutning, er rigtigt, nemlig at der ikke må herske tvivl om, at den danske regering følger en linje, således at enhver tvivl må komme købere og forbrugere af danske fiskeprodukter til gode, og dette var baggrunden for, at regeringen besluttede at fjerne depoterne.

Jeg har naturligvis som miljøminister omgående taget skridt til at udføre regeringens beslutning om at fjerne depoterne, og det vil sige både depotet ved hofde 42 og det depot, der måtte være på den gamle fabriksgrund.

Jeg har den 16. marts anmodet miljøstyrelsen om snarest at gennemføre den beslutning, der er taget af regeringen, og har samtidig anmodet miljøstyrelsen om at fremskynde og færdiggøre de igangværende undersøgelser og snarest igangsætte yderligere fornødne undersøgelser af øvrige væsentlige depoter på den gamle fabriksgrund, disses omfang og præcise beliggenhed samt mængde og sammensætning af affaldet.

Endelig kan jeg oplyse, at jeg forventer, at spørgsmålet om bevilling til at fjerne depoterne vil kunne behandles i finansudvalget i dag.

Det er regeringens holdning, at forureningskilderne både ved hofde 42 og ved den gamle fabrik skal væk, og at sagen ikke må sinkes på spørgsmålet om fordeling af de udgifter, der påløber, og i første omgang er det derfor staten, der må lægge pengene ud. Jeg har samtidig bedt miljøstyrelsen om i samarbejde med kammeradvokaten at vurdere de erstatningsretlige spørgsmål, som sagen kan rejse. Det er miljøstyrelsens og min agt at søge at få en aftale imellem de implicerede parter om fordelingen af omkostningerne ved oprensningen.

Jeg er glad for den positive holdning til miljøbeskyttelsesforhold, som jeg mener at kunne tolke, i hr. Ole Bernt Henriksens spørgsmål, og jeg håber, at denne holdning også vil være til stede i andre tilfælde, hvor der bliver brug for at anvende offentlige ressourcer i kampen for at sikre et bedre miljø.

Ole Bernt Henriksen (KF):

Jeg havde egentlig tænkt på at tage spørgsmålet tilbage og var forberedt på, at ministeren havde udtrykt undren over, at jeg opretholdt det, men jeg vil gerne takke for redegørelsen.

Herudover har jeg lyst til at gøre et par bemærkninger fra talerstolen. Den første skal være udtryk for en forundring over den afvigende holdning, der har været i regeringen til denne sag. Jeg ved, at miljøministeren trådte ind med undersøgelser på et meget tidligt tidspunkt, og så pludselig hører vi, at fiskeriministeren har nedlagt fiskeriforbud. Nu er fiskeriministeren jo desværre ikke til stede, og spørgsmålet er ikke stillet til ham, men jeg vil gerne give udtryk for undren over denne forskel i reaktionsmønsteret hos de to ministerier og udtrykke forhåbning om, at fiskeriministeren ikke har overreageret. Det er jo en ganske alvorlig sag at nedlægge et sådant forbud, hvorved man i virkeligheden udsiger en masse om gifttilstandene i området.

Endvidere vil jeg bede ministeren bekræfte, at dette ikke, som det i den sidste tid ustandselig har stået i aviserne, var et Cheminovaanliggende. Sandheden er, at dette er statens ansvar, og jeg er meget ked af, at Cheminova, der, så vidt vi ved i dag, ikke har foretaget sig noget ulovligt, i den grad bliver hængt ud. Jeg vil gerne bede ministeren bekræfte, at når denne bevilling måske går igennem finansudvalget, er det i en erkendelse af, at staten her har et ansvar, uden at jeg i øvrigt skal tage stilling til, hvordan staten vil fordele ansvaret nedad.

Hvad angår positivitet over for miljøet, er det vel overflødigt at minde om, at en række partier herinde, som nu er meget interesseret i miljø, ikke var det i så udpræget grad tidligere – det var jo f. eks. før min ven hr. Bolvigs tid herinde – og det kan vi kun glæde os over.

Bolvig (RV):

Jeg deler sandelig ministerens overraskelse over det konservative folkepartis pludselige miljøinteresse og miljøforståelse, og jeg gætter på, at såvel ministeren som jeg håber, at denne forståelse vil vare i hvert tilfælde også næste år, når miljøloven skal til revision.

Jeg bemærkede, at ministeren både her og ofte i debatten gennem de senere dage har